

Internationale Lawn Tennis Club van Nederland

Jaarboek
2020

Vlaggen Internationale Lawn Tennis Clubs

GROOT-BRITANNIË
(1924)

FRANKRIJK
(1929)

VERENIGDE STATEN
(1931)

NEDERLAND
(1931)

ZWEDEN
(1937)

BELGIË
(1947)

ARGENTINIË
(1948)

DENEMARKEN
(1949)

ZUID-AFRIKA
(1950)

AUSTRALIË
(1951)

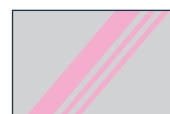
INDIA
(1951)

NIEUW-ZEELAND
(1956)

ITALIË
(1960)

CANADA
(1965)

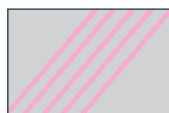
DUITSLAND
(1967)

ZWITSERLAND
(1970)

SPANJE
(1973)

MEXICO
(1974)

JAPAN
(1978)

MONACO
(1979)

LUXEMBURG
(1981)

URUGUAY
(1981)

BRAZILIË
(1982)

PAKISTAN
(1983)

ISRAËL
(1984)

BAHAMAS
(1986)

HONGKONG
(1992)

OOSTENRIJK
(1995)

HONGARIJE
(1995)

NOORWEGEN
(1996)

IERLAND
(1997)

RUSLAND
(1998)

TSJECHIË
(1999)

BARBADOS
(2006)

BULGARIJE
(2007)

BERMUDA
(2008)

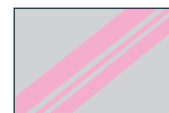
FINLAND
(2009)

ROEMENIË
(2009)

SINGAPORE
(2009)

CHILI
(2012)

SLOVENIË
(2012)

KROATIË
(2019)

De Geschiedenis van de Internationale Lawn Tennis Club van Nederland

Arthur Wallis Myers (1878 – 1939) was een Engelse verslaggever, auteur en tennisfanaat en hij schreef in de beginjaren van de twintigste eeuw een groot aantal boeken over de historie van en de ontwikkelingen in de tennissport. Na Wereld Oorlog I was hij in 1923 de auteur van een artikel, waarin hij zich afvroeg of de tennissport niet kon bijdragen aan internationale vrede. Hij werd hierbij mede gestimuleerd door Dwight Davis, donor van de Davis Cup, en Lord Balfour, Prime Minister, een enorme tennisliefhebber. Hij sprak over de oprichting van een Internationale Lawn Tennis Club met als belangrijkste doelstelling het uitdragen van vriendschap en sportiviteit. In de week voor Wimbledon zou de Club dan vriendschappelijke wedstrijden organiseren. In 1924 werd de International Lawn Tennis Club of Great Britain daadwerkelijk opgericht met Lord Balfour als eerste President.

Meer over Arthur Wallis Myers kunt u lezen op de website van de IC Council, klik vervolgens op 'History of the IC'.

Nederland krijgt ook een Internationale Club

Op 10 oktober 1931 werd in de Haagse sociëteit De Witte (Nieuwe of Litteraire) de Internationale Lawn Tennis Club van Nederland opgericht, met als initiatiefnemer Gerard Leembruggen. In principe was de club alleen toegankelijk voor leden die voor Nederland waren uitgekomen in een internationale wedstrijd. Nederlandse tennissers als Henk Timmer (kwart finale Wimbledon) en Kea Tiedemann-Bouman (winnares Roland Garros) spraken zeker een woordje mee in het internationale tennis in die tijd en vele ontmoetingen werden georganiseerd tegen tegenstanders als de IC van Groot Brittannië en teams van Oxford, Cambridge en het Rijnland.

Vanaf 1931 tot heden is de Internationale Lawn Tennis Club van Nederland immer een actieve club geweest. Niet alleen het organiseren van (internationale) wedstrijden, maar ook het bijdragen aan de verbetering van het jeugdtennis in Nederland door middel van wedstrijden en mentale trainingen, zijn belangrijke doelstellingen van de Nederlandse IC.

De vele activiteiten en vele lustra, die in de afgelopen tientallen jaren zijn georganiseerd, alsmede het fungeren als klankbord voor de KNLTB, zijn mede te danken aan de bijzondere en actieve voorzitters en bestuursleden die de IC altijd heeft gehad. Namen die hierbij zeker genoemd mogen worden zijn: Arthur Diemer Kool, Tonny Reidt, Hans van de Weg en Louk Sanders.

De IC van Nederland is een bijzondere club waarin vriendschap tussen leden van verschillende tennissuccessen hoog in het vaandel staan. De IC van Nederland telt 122 leden, waarvan 44 vrouwen, die vanaf 1991 toetraden toen de IC van Nederland werd opengesteld voor vrouwen.

De Clubkleuren

De echtgenote van Wallis Myers, oprichter van de Engelse IC, koos de clubkleuren, grijs met een roze streep: 'steel grey and pink'. Ieder land dat een IC oprichtte koos een andere combinatie met dunne en dikke strepen. Zie de website van de IC Council en klik op 'IC's of the world'.

Inhoudsopgave

De Geschiedenis van de Internationale Lawn Tennis Club van Nederland	pag. 3
Verbinden • Inspireren • Kennis delen •	pag. 4
Bestuur Internationale Lawn Tennis Club van Nederland	pag. 5
Voorwoord	pag. 7
Nieuwe leden en mutaties	pag. 8
Leven na het tennis: Tom Okker	pag. 9
Leven na het tennis: Miriam Oremans	pag. 11
Nieuwe opzet Davis Cup	pag. 13
Ledenlijst	pag. 14
Hoogtepunten 2019	pag. 15
Cups, Awards en Schalen	pag. 17
Prominente leden van de IC van Nederland	pag. 18

Verbinden • Inspireren • Kennis delen •

Dit is de doelstelling van de Internationale Lawn Tennis Club van Nederland (IC). De IC is een vereniging van (oud)tennisinternationalen, waarbij de leden allen officieel voor Nederland zijn uitgekomen (Davis Cup, Federation Cup, landenwedstrijd). Je kunt ook uitgenodigd worden als IC lid als je op de wereldranking voor enkel- en/of dubbelspel bij de top-250 hebt gestaan.

Wij zijn een groep (oud)tennissers die allen hebben gesport op het hoogste niveau en hebben om die reden waarschijnlijk ook van nature specifieke overeenkomsten. We vinden het belangrijk om elkaar te blijven zien, de verbinding, maar wij willen ook inspireren en geïnspireerd worden en we geven graag onze tenniskennis en ervaring door, zowel opgedaan op de baan als opgedaan naast de baan.

Wij willen promotor en ambassadeur zijn voor de tennissport in Nederland. We hebben op tennisgebied

veel know how en bruikbare netwerken binnen het IC-ledenbestand, zowel in Nederland als bij de 41 zuster IC's in het buitenland, die waardevol kunnen zijn voor de generatie tennissers na ons, voor de KNLTB, maar ook voor de tennisscholen, clubs, toernooien en sportorganisaties.

Naast alle sportieve en gezellige bijeenkomsten die jaarlijks voor de leden op de agenda staan, streven wij er naar om jaarlijkse bijeenkomsten/seminars te organiseren waarbij verbinden, inspireren en kennis doorgeven de leidraad zijn. Deze bijeenkomsten zullen verschillende thema's hebben, zowel tennis gerelateerd als ook niet of indirect gerelateerd aan tennis.

Mochten er naar aanleiding van onze doelstellingen vragen zijn of heeft u behoefte aan een advies op het gebied van bijvoorbeeld begeleiding bij toptennis stuur dan een mail aan ons Bestuur: bestuur@ic-tennis.nl

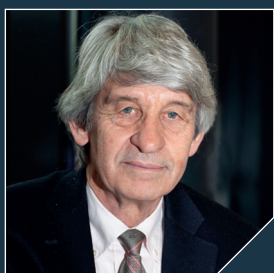
Bestuur Internationale Lawn Tennis Club van Nederland

Voorzitter
J. Ambags-Warringa

Vice - voorzitter
J. Wijnhoud

Secretaris
H. Adama van Scheltema

Bestuurslid
S. Nooteboom

Penningmeester
G.J. Schmitz

Bestuurslid
W.A.C. Fok

Bestuurslid
L.H. Sanders

Correspondentie-adres:

Internationale Lawn Tennis Club van Nederland
Iseoplantsoen 45
1060PW Amsterdam
gsm: 0650842186
bestuur@ic-tennis.nl
www.ic-tennis.nl

Penningmeester

G.J. Schmitz
Middelweg 4
2242 BM Wassenaar
gsm 06 83631241
rek nr: NL24ABNA0546453120 t.n.v. Internationale Lawn
Tennis Club van Nederland

Sponsorcollege

DUNLOP

FORT

TP KNLTB

OFFICIAL BALL

KNLTB

NEDERLAND'S NO.1 TENNISBAL

DE DUNLOP FORT MAX TP IS GEMAAKT VOOR SPELERS DIE DE BESTE KWALITEITEN VEREISEN VAN EEN TENNISBAL OP HET GEBIED VAN COMFORT, DUURZAAMHEID, VLUCHT-EN STUITEIGENSCHAPPEN. GESCHIKT VOOR ALLE BAANSOORTEN.

WWW.DUNLOPSPORTS.COM

DUNLOP OFFICIAL BALL SUPPLIER OF

ATP TOUR OFFICIAL BALL

AO

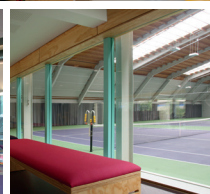
LOVE THE GAME

Internationale Lawn Tennis Club **van Nederland**

Centraal gelegen in Nederland in de bossen van Doorn vindt u Tenniscenter Heuvelrug. Een ideale locatie voor uw zakelijke bijeenkomsten, trainingen of teamuitjes met diverse mogelijkheden voor een sportieve break.

Mariniersweg 3
3941 XK DOORN
0343 - 416373
www.tenniscenterheuvelrug.nl
info@tenniscenterheuvelrug.nl

Of wat dacht u van een sportieve familiedag voor het hele gezin? Na uw sportieve inspanningen heten wij u graag welkom voor een hapje en een drankje in onze horeca faciliteiten of op ons zonnige buitenterras.

Aandacht voor jou!

HealthCity biedt meer dan alleen fitness. Op werkdagen van 08.00 tot 19.00 uur heb je recht op een dagje gratis sporten. Vul je gegevens in op www.healthcity.nl/dagpas.

Waarde € 17,50

Wil jij ervaren wat HealthCity voor jou kan betekenen? Kom dan een dagje gratis sporten. Vul je gegevens in op www.healthcity.nl/dagpas.

HealthCity fitness&meer / healthcity.nl

tóco d'azur

DRUKKERS

Voorwoord

Voor jullie ligt de uitvoering van ons 'IC jaarboek' nieuwe stijl. In een tijd waarin actuele informatie direct digitaal en via diverse kanalen te verkrijgen is, drukwerk qua actualiteit al snel achterhaald is, brengen wij vanaf nu een periodiek IC magazine groot formaat uit, waarvan wij denken dat die het bewaren waard zal zijn en ook interessant is voor niet-leden.

Kort geleden was ik op bezoek bij Henk van Hulst (voormalig trainer van o.a. Paul Haarhuis, Jacco Eltingh, Sjeng Schalken en mijzelf), aan huis gekluisterd vanwege een dubbele hernia en op de wachtlijst voor een operatie. Rondom hem lagen diverse trainingsattributen die moeten bijdragen aan het herstel van een hernia patiënt. Hij gaf aan meerdere malen per dag zijn oefeningen te doen. Natuurlijk! Dat is Henk, diezelfde discipline die hij ook ons op jonge leeftijd bijbracht en waarvan wij al ons hele leven profijt hebben!

Kort hadden we het ook nog even over die alom bekende harde, gedisciplineerde 'Van Hulst-manier' van trainen en begeleiden in die begintijd. Wij, maar ook onze ouders vonden dat toen heel normaal. Discipline was wat er geleerd moest worden! Tegenwoordig accepteren spelers (en hun ouders) een dusdanig harde, gedisciplineerde scholing niet meer van coaches en trainers. Jammer, een flinke portie zelfdiscipline helpt je vooruit in het leven en zorgt er tevens voor dat verleidingen makkelijker te weerstaan zijn, om uiteindelijk de prestaties te kunnen leveren die nodig zijn voor de absolute tennistop.

Afgelopen jaar was een jaar waarin een indrukwekkend aantal IC leden in de schijnwerpers is gezet. Allereerst was dat Marijke Jansen, zij kreeg van de ITF (International Tennis Federation) tijdens de Fed Cup tegen Wit Rusland op 8 februari 2020 de Fed Cup Commitment Award vanwege haar verdiensten voor het Nederlandse Fed Cup team.

Frits Don is opgenomen in 'The Hall of Fame' van de KNLTB vanwege zijn verdiensten voor de tennissport. Marcella Mesker ontving de Oeuvreprijs voor haar inzet voor de sport in Den Haag en Richard Krajicek ontving de Fanny Blankers-Koen Carrièreprijs voor zijn Wimbledon overwinning in 1996.

Tijdens de opening van het nieuwe Nationaal Tenniscentrum van de KNLTB heb ik Kiki Bertens de IC Holland Award mogen uitreiken vanwege haar geweldige prestaties van de afgelopen jaren en hebben we bij uitzondering een tweede IC Holland Award aan Raemon Sluiter toegekend vanwege zijn positieve invloed in de tennissport en de manier waarop hij een extra dimensie aan het vak van coaching geeft.

Wat hebben we een geweldige IC club- en golfdag gehad! Volgens de officiële tellingen was het de best bezochte clubdag tot nu toe. De jarenlange toewijding van Anja en Piet Hein Ybema heeft geresulteerd in een

prachtig jaarlijks evenement waar niemand meer bij weg kan blijven. En dan, een paar maanden later, zitten we midden in het Corona tijdperk. Het anderhalve meter tijdperk. Er mocht een hele tijd niets, en ook de tennissport kwam tot stilstand.

Wat dan overblijft zijn wedstrijd herhalingen en herinneringen en tegelijkertijd denk ik aan Wimbledon, afgelopen jaar, de jaarlijkse vergadering van de IC Council. De bijeenkomst van IC-voorzitters wereldwijd die daar zijn om te vergaderen, om onderling wedstrijden af te spreken en om contacten aan te halen. Namens de Nederlandse IC was ik daar aanwezig. Behalve dat het iedere keer weer speciaal is om op Wimbledon te zijn, was het mooi om bijeen te zijn met zoveel oud-tennissers, waaronder ook spelers die ik vroeger ook op de tour tegenkwam.

Leuk om herinneringen op te halen, maar vooral de discussies die ontstaan en de banden die weer worden aangetrokken zijn waardevol.

In ieder geval voor mij een enorm inspiratievol evenement om er daarna met onze IC ondanks alle Corona perikelen de komende jaren weer volop tegenaan te gaan!

In dit voorwoord wil ik ook mijn dank uit spreken richting mijn mede-bestuursleden. Het afgelopen jaar is door ons hard gewerkt aan de herpositionering van onze club, waarvan wij de hoofdzaken; verbinden-inspireren-kennis delen, reeds in een eerder stadium aan jullie gecommuniceerd hebben. Herpositioneren betekent voor de IC relevant blijven voor onze leden, en zeker ook voor onze jongere leden.

Dat betekent voor ons een helder doel voor ogen hebben, zelf veranderen en verbeteren, openstaan voor nieuwe ideeën en deze omzetten in concepten.

En dan zijn we weer die oud-topsporters bij elkaar; de enorme drive om er een succes van te maken, het vertrouwen in onszelf, de flexibiliteit, de focus, en om weer terug te komen bij het beginverhaal over trainer Henk van Hulst, de onmisbare discipline om actiepunten direct aan te pakken om uiteindelijk tot een positionering te komen waar de hele club mee aan de slag kan!

Ik hoop jullie over een tijdje weer regelmatig tegen te komen bij de diverse tennis evenementen in Nederland, maar vooral bij onze periodieke IC bijeenkomsten!

Judith Warringa

Voorzitter IC van Nederland

Nieuwe leden en mutaties

Nieuwe leden in 2019 en “upgrading” Sjeng

Sjeng Schalken
van “gewoon” lid tot erelid
08-09-1973

3 maal kwartfinale Wimbledon;
1 maal halve finale US Open;
1 maal kwartfinale US Open;
9 ATP titels enkelspel,
6 in dubbelspel.
Heeft eigen kledinglijn:
Sjeng Sports

Petra Kamstra
18-03-1974

4e ronde Wimbledon
(vanuit de kwalificaties);
3e ronde Australian Open;
2e ronde Roland Garros;
2 ITF titels enkelspel;
Tennislerares

Ingelise Driehuis
17-09-1967

Kwalificatie hoofdtoernooi
Australian Open;
ITF titel Seabrook Island;
Kwartfinale dubbelspel
Wimbledon;
Derde ronde dubbelspel
Roland Garros;
16 ITF titels dubbelspel;
Advocate

Martijn van Haasteren
12-09-1980

Drie Challenger titels dubbelspel;
Speelde Davis Cup voor de
Nederlandse Antillen;
Tenniscoach en start-up
ondernemer (Street-Ads)

Maaike Kerkhoff-Koutstaal
20-06-1975

ITF titel Bilbao;
Derde ronde dubbel Wimbledon;
Tweede ronde dubbel
Roland Garros;
9 ITF titels dubbelspel;
Lerares, werkzaam op terrein van
HR in het onderwijs

IC medailles bij WK veteranen 2019

Rechts Hendrik Jan voor zijn finale

Het kampioenschap voor de Seniors(50/55/60) werd in augustus in Lissabon/ Portugal gehouden. Hendrik Jan Davids was daarin succesvol door in de single de finale te halen, die hij met 5-7/2-6 verloor van de Canadees Taras Beyko.

Van links naar rechts
Frits Raijmakers, Martin Koek,
Rolf Thung en Jan Sie

In september speelden de Super Seniors (65-85) hun WK in Umag/Kroatië. Bij de teamwedstrijden om de Britannia Cup werd er succes geboekt door Martin Koek en Rolf Thung. Met de latere 2-voudig wereldkampioen Frits Raijmakers in hun midden wist het team via 5 winstpartijen met 3-0, de finale te bereiken; daarin bleek Frankrijk met 2-1 juist iets te sterk.

Links en rechts de runners up
Dennis en Rogier,
met in hun midden team-
genoot Dennis Kockx

De WK-cyclus werd in oktober afgesloten in Miami Beach/USA door de Young Seniors (35/40/45). Ook hier was er succes in de teamwedstrijden; het team met Dennis van Scheppingen en Rogier Wassen reikte tot in de finale. In de alles beslissende dubbel moesten Dennis en Rogier in 3 sets de eer laten aan hun Spaanse tegenstanders.

Leven na het tennis: **Tom Okker**

Van wereldtopper tot internationaal kunstkenner

door Peter Klein

Hazerswoude – Veel is geschreven over de imposante tenniscarrière van Tom Okker. In kranten, tijdschriften en meerdere boeken en eigenlijk altijd positief en lovend. Achttien jaar liefst reisde hij de wereld rond op weg naar zijn volgende tennissucces. Eind 1981 stopte Okker op 37-jarige leeftijd met zijn toenmalige passie. Juist een Brits journalist, die dat als geen ander kan, gaf de loopbaan van Okker treffend weer: "One of the finest Dutch tennis players ever". "Finest" zeker: Fraaie resultaten gekoppeld aan een aantrekkelijke stijl van spelen. In de tenniswereld werd het na het beëindigen van zijn profloopbaan goeddeels stil rond Tom Okker. De inwoner van het Dorp-gedeelte van Hazerswoude stapte over naar die andere wereld vol talent, die van de moderne kunst, en bouwde daar andermaal internationale naam en faam op.

Topsport was niet onbekend bij de familie Okker. Toen de op 22 februari 1944 geboren Tom Samuel Okker een beduidend meer dan gemiddelde aanleg bleek te hebben voor de sport van racket en bal, was de keuze te werken aan het bereiken van het hoogste niveau in tennis niet te lastig. Tom's grootvader Simon Okker was een voorbeeld, een goede schermmer die deelnam aan de zogeheten Tussenliggende Olympische Spelen van 1906 in Athene (waar een van de grondleggers van het Nederlands wedstrijdtennis, Gerard Scheurleer, in tennis voor Nederland uitkwam) en aan de Olympische Zomerspelen van 1908 in Londen. Tom's ouders waren in Haarlem zelf hartstochtelijke beoefenaren van het tennisspel en steunden waar het maar kon hun twee kinderen, Tom en zijn drie jaar oudere zus Kea. Daarbij had Tom in zijn jeugdjaren onderricht van een van de beste tennislaren van Nederland, Gurowitsch senior.

De eerste successen

Als junior boekte Tom Okker regelmatig succes in de C- en B-toernooien van die tijd en hij werd dan ook geselecteerd voor de bondstraining onder leiding van Gurowitsch. Een nationale titel bij de junioren ontbreekt echter op zijn palmares. Eén keertje was Tom er dicht bij. Hij bereikte de finale bij de 'oudere jeugd' (destijds 17 jaar), maar verloor die eindstrijd van de uit Zwitserland overgekomen Jan Coebergh. Okker die lang klein van stuk bleef, wilde echter bij de 'groten' horen en kreeg al snel de kans zich in die groep te bewijzen. In 1962 drong de 18-jarige Tom door tot de finale van de Nationale Kampioenschappen op de zo vertrouwde METS-banen in Scheveningen. Willem Maris was hem daarin in vijf sets de baas.

Getalenteerd tennisser of niet, een jaar later moest Okker in elk geval voldoen aan een van de eisen die in die tijd aan jongeren werd gesteld, zijn eindexamen H.B.S. halen. Even stond het tennis op het tweede plan. Tom haalde zijn diploma, maar op een nationale titel moest

hij toch nog een jaar wachten. Die eerste enkeltitel kwam in 1964, waarna Okker er in de jaren erop nog vier aan zou toevoegen. Ook in de dubbel liet hij zich niet onbetuigd. Hij veroverde drie titels in het mannen-dubbel (2 met Piet van Eijsden, 1 met Fred Hemmes) en drie titels in het gemengd dubbel (2 met Trudy Groenman, 1 met Lidy Jansen Venneboer).

Open Era

Met vijf nationale enkelspeltitels (1964/1968) was Tom Okker Nederland ontgroeid en nadat hij in 1967 de hoofdprijs bij de Internationale Tennis Kampioenschappen van Nederland op 't Melkhuisje in de wacht had gesleept, was de tijd gekomen de overstap naar de profs te maken. De website van de ATP vermeldt dat Nederlands beste tennisser 'turned pro' in 1968. Het was het eerste jaar van de zogenoemde Open Era in het internationale tennis, de status van profs en amateurs werd opgeheven en er mocht om geldprijzen gestreden worden. Een moedige keuze van Tom, want

door dit besluit van de Internationale Tennis Federatie (ITF) werden de toenmalige profspelers, waaronder Rod Laver, tot de open toernooien toegelaten.

Ook een terechte keuze van Tom. Reeds in zijn eerste profjaar bereikte hij, toch onverwacht, de eindstrijd van de US Open, dat toen nog op Forest Hills werd gespeeld.

Hij verloor na een zinderende strijd van Arthur Ashe met 12-14 7-5 3-6 6-3 3-6. In totaal zou Okker in de Open Era in het enkelspel 30 titels op de ATP Tour veroveren en bereikte hij op 2 maart 1974 zijn hoogste positie op de wereldranglijst ooit, plek 3. Daarmee is de al vele jaren inwoner van Hazerswoude de Nederlandse tennisser met de hoogste notering ooit, vóór Kiki Bertens (dit jaar 4e) en Betty Stöve (5e). De palmares van Okker in de dubbelspelen is nog indrukwekkender: 69 titels en de allerhoogste notering, nummer 1, op de wereldranglijst van 9 april 1979.

Doorbraak

Toch beschouwt Tom de eindstrijd van 1968 bij de US Open niet als de allerbelangrijkste wedstrijd in zijn loopbaan. „Natuurlijk is een finale bij een Grand Slam een hoogtepunt”, licht het Nederlands tennisicoon in zijn galerie in zijn woonplaats Hazerswoude toe. „In de halve finale won ik van prof Ken Rosewall. Dat was de echte doorbraak, dat ervaar ik als mijn belangrijkste zege. Vanaf dat moment hoorde ik bij dat gezelschap en werd ik ook voor allerlei evenementen uitgenodigd. Als tiener wilde ik al bij de 'grotten' horen en nu hoorde ik erbij. Natuurlijk zijn de contacten met die spelers bijzonder. Ook met Arthur Ashe. Hij heeft veel voor de zwarte gemeenschap in Amerika betekend. Heb trouwens in Johannesburg een keer een dubbeltoernooi

met hem gewonnen. We wonnen als gelegenhedencombinatie onder meer van de specialisten Bob Hewitt en Frew McMillan.

De doorbraak via Ken Rosewall betekende nog meer voor Tom Okker. Hij kwam via tennis in contact met befaamde kunstenaars. „In New York heb ik destijds Karel Appel ontmoet”, zegt hij. „In Parijs Corneille. Door hen kreeg ik interesse in de Cobra-beweging. Zij inspireerden mij om moderne kunst te kopen en die kunst te gaan verzamelen. Ook ontmoette ik de dichter en schilder Lucebert. Met de jaren groeide de interesse en leer je kunst te waarderen. Toen ik in 1981 met het internationale tennis stopte, kon ik gemakkelijk een keuze maken wat te gaan doen. En ik had in Nederland een familie, om dan als coach te gaan reizen, zag ik niet zitten.”

Galerie

Midden jaren tachtig opende Tom Okker samen met fotograaf Nico Koster een galerie. „Het tennis mis ik niet”, vertelt Okker, die meldt wel Kiki Bertens te volgen. „De galerie hebben we ruim twintig jaar gerund. In 2006 ben ik alleen verder gegaan en heb nu bij mijn huis in Hazerswoude een galerie (TO Art). Mijn zoon Stefan heeft inmiddels zijn eigen Okker Art Gallery in Amsterdam. Op kunstbeurzen werken wij samen. Alles bij elkaar zit ik nu 35 jaar in de kunsthandel. En doe ik al die jaren prachtig werk”

Tot slot laat Tom Okker zijn nieuwste aanwinst zien, een imposante, kleurrijke Karel Appel. Het beeld zegt veel over de man die nooit teveel woorden gebruikte. Bij de tennisser Okker hebben de kenners immers ook geen woorden maar een beeld van de lichtvoetige en snelle 'Flying Dutchman' op hun netvlies staan.

“In New York heb ik destijds Karel Appel ontmoet”

Leven na het tennis: **Miriam Oremans**

Een energieke ervaringsdeskundige als fitnesscoach

door Peter Klein

Erp – De meer dan levensgrote foto straalt je bij binnenkomst in het fitnesscentrum nadrukkelijk tegemoet. Met als grote blikvanger Miriam Oremans die vol trots haar zilveren medaille, veroverd op de Olympische Spelen van Sydney, toont. Een unieke prijs, want de Brabantse en haar toenmalige dubbelpartner Kristie Boogert zijn in de historie de enige twee Nederlandse tennissers die een dergelijk kleinood op hun erelijst hebben staan. Zij overtroffen daarmee Kea Bouman en Henk Timmer, die bij de Olympische Spelen van 1924 in Parijs in het gemengd dubbelspel de bronzen plak veroverden.

De foto van een historisch Nederlands sportmoment toont nog meer. Miriam Oremans staat afgebeeld naast de toen pas 17-jarige Serena Williams, die met haar tienerzus Venus het goud pakte. Daarmee maakte de Brabantse uit Berlicum kennis met de nieuwe generatie speelsters die het wereldtoneel zouden gaan beheersen. Zelf had Miriam uit de gevestigde orde Martina Navratilova als idool. „Niet dat ik posters van haar aan de muur had hangen, maar ik kende tegen mijn idool wel een van de mooiste overwinningen uit mijn loopbaan.” Werd de finale van het grastoernooi in Eastbourne in 1993 nog van Navratilova verloren, in 1994 boekte Oremans een sensationele zege op de in Tsjechië geboren Amerikaanse. In de eerste ronde op Roland Garros verschalkte ze de als vierde geplaatste topper met twee maal 6-4.

Leermeesters

In haar jonge jaren viel Miriam Oremans niet noemenswaardig op. „Ik werd wel geselecteerd voor de jeugdtraining van de tennisbond,” vertelt de Brabantse. „Maar na een jaar viel ik weer uit de selectie. Het is dat er dat jaar een plek openviel, zodat ik als opvulling nog een jaar mee kon doen. Mijn trainer in die tijd, Mike Martin, bleef wel in mij geloven. Hij heeft mij veel geleerd en dat was meer dan alleen het geven van een tennisles. Hij was ook met je als mens bezig. Bij hem staat de ontwikkeling als persoon, met tennis als 'tool', centraal om vervolgens middels discipline en doorzettingsvermogen te slagen in deze maatschappij.”

Naast de vaak belangeloos werkende Mike Martin valt voormalig bondscoach Stan Franker te beschouwen als een tweede leermeester. „Hij zag mij een keer een wedstrijd spelen tegen Heleen van den Berg”, vervolgt Oremans „Ik speelde die dag waarschijnlijk heel erg goed en zo kwam ik in de selectietrainingen terecht. Hij hamerde ook op discipline. Hij vond mij altijd iets te zwaar voor een toptennisser. En dan ging ik weer aan het werk om dat gewicht omlaag te krijgen. Discipline is daarbij van groot belang, anders lukt het je niet.”

Het geleerde, interesse voor de mens achter de sporter en gedisciplineerd werken, leverden Berlicumse Miriam de ingrediënten voor een fraaie tennisloopbaan én voor het leven na het tennis op.

Gewichtsconsulente

Op 9 september 2002, de dag van haar dertigste verjaardag, maakte Miriam Oremans bekend dat zij met het internationaal tennis stopte. Toch wel moe van het dertien jaar lang de wereld afreizen, maar ook terugkijkend op een breed scala aan hoogtepunten. Weliswaar geen titel op de Tour in het enkelspel, maar wel vijf finales op snelle ondergronden (4x gras), waarvan de twee achtereenvolgende finales bij het grastoernooi van Rosmalen het meest opmerkelijk te noemen zijn. Ruxandra

Dragomir was in 1997 in de achtertuin van de Berlicumse Miriam te sterk, Julie Halard-Decugis bleef in 1998 overeind tegen de aanvallend ingestelde speelster. Dat jaar haalde Oremans met de Belgische Sabine Appelmans er wel de dubbeltitel binnen. Rosmalen was haar derde hoofdprijs. Eerder boekte zij succes in 1992 met Noord-Hollandse Monique Kiene en eveneens in 1998 in Parijs, andermaal met Appelmans. Voeg er nog een finale gemengd dubbel Wimbledon 1992 samen met Jacco Eltingh, een optreden in de Fed Cup eindstrijd van 1997 tegen Frankrijk, en twee Nationale Masters-titels aan toe en heel veel meer was er niet te wensen. Samen met echtgenoot Christ Vermeer, die als tennisselaar aan de opleiding van Mike Martin verbonden was, startte Miriam Oremans het leven na het internationale tennis met het geven van tennisclinics. Daarnaast verzorgde zij voor Mike Martin de privélessen voor de selectie. „Daar merkte ik snel een spelertje op die veel last had van zijn gewicht”, blikte de inmiddels inwoner van het Brabantse Erp terug „Ik wilde die kinderen niet alleen begeleiden in hun tennis, maar bijvoorbeeld hun ouders ook advies over voeding geven. Ben toen een opleiding voor gewichtsconsulente gaan volgen. De garage van ons huis hebben we omgebouwd tot een sportstudio, die trouwens al snel te klein bleek.”

“Discipline is van groot belang, anders lukt het je niet.”

2BeFit4Life

De Bezige Bij uit Berlicum transformeerde tot een Energieke Ervaringsdeskundige in Erp, dat overigens niet ver van haar geboortegrond Berlicum is gelegen. In 2017 kwam in het dorp van Miriam en Christ aan het Hoogven een pand vrij om hun onderneming 2BeFit4Life uit te breiden en het ledental te laten groeien. „We zijn van zo’n 75 naar 400 leden gegroeid”, laat Oremans de verwezenlijking van hun droom zien. Die hebben de keuze uit een circuittraining voor cardio en kracht, een insanitytraining, waarin in korte tijd een schema aan oefeningen met veel herhalingen wordt afgewerkt. Daarnaast verzorgen we een total body workout, een groepstraining met gebruik van kleine materialen en het eigen lichaamsgewicht, poweryoga en fysiotraining, een groepstraining onder begeleiding van een fysiotherapeut die ook in pandig gevestigd is. Vrij recent is er bij 2BeFit4Life de Fighting Fit Academy bijgekomen, een missie naar verantwoord bewegen die door bokser en Olympisch brons-drager Arnold Vanderlyde is ontwikkeld. „Ik had hem gebeld”, sluit Oremans af. „Hij was enthousiast, heeft ons opgeleid, zodat wij nu zijn missie verder kunnen verspreiden. Erp is net als Berlicum een dorp met een tamelijk gesloten gemeenschap. Wij kwamen van buiten, maar ik ben blij dat de inwoners ons omarmd hebben. We kunnen hier met passie ons werk doen.”

G O L D F I N
De ideale zwembroek voor de stijlvolle man.

Goldfin shorts zijn stijlvol gesneden zwembroeken met de perfecte lengte, gemaakt van hoogwaardig sneldrogend materiaal. Uitermate geschikt om mee te zwemmen en sporten, maar ook casual te dragen in combinatie met overhemd of poloshirt. Verkrijgbaar in vele prachtige kleuren, in 2 kwaliteiten: Swim Shorts en SwimGym Shorts met stretch voor het ultieme comfort.

www.goldfin.nl

Nieuwe opzet Davis Cup

De International Tennis Federatie (ITF) presenteerde afgelopen zomer een gloednieuwe opzet van dit prestigieuze tennisevenement.

Verdeeldheid

De nieuwe opzet van de Davis Cup zorgde voor verdeeldheid in de tenniswereld. Er worden wenkbrouwen gefronst als in de zomer van 2018 bekend wordt dat de traditionele opzet van het toernooi na 118 jaar gaat veranderen. Toptennissers als Novak Djokovic en Roger Federer uitten bedenkingen, Nadal spreekt wel zijn vertrouwen uit.

Rijke geschiedenis

De Davis Cup is het internationaal landen teamtoernooi voor heren. Dit tennistoernooi kent een lange geschiedenis. Het toernooi kreeg de afgelopen jaren regelmatig wat kritiek te verduren. Dit kwam onder andere door een overvolle tennisagenda, slecht verdienenmodel en wedstrijden die soms ellenlang konden duren. In samenwerking met investeringsmaatschappij Kosmos, dat een vooruitzicht van 2,6 miljard euro voor de komende 25 jaar biedt, besloot de ITF daarom om het jaarlijkse tennistoernooi in een nieuwe vorm te gieten. Dit betekent onder andere dat de Wereldgroep en de Regionale zone niet langer bestaan.

Na 118 jaar een nieuwe vorm

Om het prestigieuze tennistoernooi in oude glorie te herstellen en ook de topspelers uit de tenniswereld weer aan te trekken krijgt de Davis Cup na 118 jaar een gloednieuwe opzet. In deze nieuwe opzet speelden 24 landen in februari 2019 een kwalificatieronde, met

als doel een van de 12 plaatsen te veroveren voor het eindtoernooi in november. Naast de 12 winnaars uit de kwalificaties deden ook de halve finalisten uit het vorige jaar mee aan het eindtoernooi én werden er nog twee wildcards uitgedeeld. In totaal kwamen er in Madrid dus 18 landen in actie.

Eén finaleweek op één locatie

Het eindtoernooi werd van 18 tot en met 24 november in Madrid gespeeld. De 18 landen werden onderverdeeld in zes groepen van drie, waarvan acht landen zich zullen plaatsen voor de kwartfinales. Na de groepsfase werd er via een knock-outsysteem naar de finale toegewerkt, waarbij een wedstrijd een dag duurt en uit twee enkelspellen en een dubbelspel bestaat. Daarnaast worden ook de afzonderlijke partijen ingekort. Deze worden niet langer beslist door een best-of-five sets, maar door een best-of-three. De derde set wordt, als dat nodig is, beslist door een tiebreak.

Het Nederlandse Davis Cupteam

Het Nederlandse tennisteam had zich in februari 2019 geplaatst voor de Davis Cup Finals. Het Nederlandse Davis Cupteam moest het tijdens de kwalificaties in februari opnemen tegen Tsjechië. De Nederlandse selectie voor dit duel bestond uit Robin Haase, Tallon Griekspoor, Scott Griekspoor, Jean-Julien Rojer en Matwé Middelkoop. Dankzij een overwinning van Robin Haase eindigde de eerste dag van de kwalificaties in een gelijkspel. Ook op de tweede dag

van de kwalificatie presteerde Haase uitermate goed. Met nog eens twee gewonnen partijen verzekerde hij Nederland van een plek in de finale van de Davis Cup. Kortom: een succesvolle kwalificatiefase voor de Nederlandse ploeg.

Tijdens de Davis Cup Finals verliest Nederland van Kazachstan en Groot-Brittannië. Captain Paul Haarhuis is echter wel te spreken over de nieuwe opzet. "Ik heb zeker de Davis-Cupsfeer geproefd."

Ledenlijst

Ereleden

Eltingh, Jacco

Haarhuis, Paul

Koevermans, Mark

Krajicek, Richard

Okker, Tom

Sanders, Louk

Schalken, Sjeng

Schneider, Evert

Siemerink, Jan

Stöve, Betty

Leden van verdienste

de Boer, Ruurd

Bogtstra, Tjerk

Bollerman, Theo

Franker, Stanley

Groeneveld, Sven

van Hulst, Henk

de Jong-Blom, Annemiek

Koster, Henk

Pols, Ivo

Spaan, Rob

Vergeer, Esther

Buitengewone leden van verdienste

Thung, Rolf

Schapers, Michiel

Leden

Adama van Scheltema, Hans

Albert, Marc

Ambags-Warringa, Judith

Appel, Elly

Arends, Jaap

de Bakker, Thiemo

Bakkum, Carin

Barth, Just

van den Berg, Heleen

van den Berg, Michael

Bertens, Kiki

Beukers, Jan

Blom, Nora

van Boeckel, Huub

Bok, Martijn

Bollegraf, Manon

Boogert, Kristie

Burger, Cindy

Davids, Hendrik Jan

Dogger, Paul

Don, Frits

Driehuis, Ingelise

Ehrlich, Peter

van Eijdsen, Piet

Eltingh-ter Riet, Hellas

van Essen-Moos, Karin

Feenstra, Christian

Fleury, Nick

Fok, Wouter

Gomperts, Stephanie

Gorter, Theo

Haase, Robin

Haasteren, Martijn van

Heffels, René

Hemmes, Fred

Hemmes Jr., Fred

Hemmes-Weurman, Madeleine

Hogenkamp, Richel

Hoolboom-Groenman, Trudy

Hopmans, Amanda

Hordijk, Jan

Hornman, Guido

Hosé, Humphrey

Jagerman, Nicole

Jansen, Marijke

Kamstra, Petra

Kasten, Richard

Kempers, Tom

Kempes, Edwin

Kerkhoff-Koutstaal, Maaïke

Keunen, Maarten

Kiene, Monique

Knol, Eddy

Koek, Martin

Kok, Ralph

de Koning, Kenneth

Koolhof, Wesley

Krajicek, Michaëla

Krocké, Ellie

Kuijpers, Rob

de Laive-Bakker, Ada

Laudin, Marian

Lemoine, Quirine

Lenting-Salomé, Judith

Mentink, Rob

Mesker, Marcella

Middelkoop, Matwé

van Min, Paul

Noteboom, Stephen

Nijssen, Tom

Oremans, Miriam

Pakker, Mariëtte

Philipsen-Niemantsverdriet, Linda

Rojer, Jean-Julien

Rottier, Stephanie

Rus, Arantxa

van Scheppingen, Dennis

Schilder, Simone

Schmitz, Fried

Schoofs, Bibiane

Schultz-McCarthy, Brenda

Schutte, Nanette

Schuurs, Demi

Sie, Ton

Sluiter, Raemon

Smit, Jasper

Soeters, Peter

Suurbeek, Astrid

Sijssling, Igor

Thijssen, Nicole

Trik, Susanne

Troost-van der Torre, Marian

Veentjer-Spruyt, Els

Veentjer, Piet

Vekemans, Johan

Verkerk, Martin

Vis, Carolien

Wassen, Rogier

Wessels, Peter

Wibier, Fernon

Wijnhoud, Joost

Wilborts, Eric

Witvoet, Hester

Ybema-Lepoutre, Anja

Zwaan, Tine

Hoogtepunten 2019

Het IC-jaar 2019 werd ingeluid op 10 februari met de **Algemene Leden Vergadering**, gecombineerd met het kijken naar de Fed Cup match Nederland-Canada. Met recht mag deze ALV historisch worden genoemd, aangezien voor de eerste keer sinds de oprichting van de IC in 1931 een vrouw in de persoon van oud Fed Cup speelster **Judith Ambags-Warringa** tot voorzitter werd benoemd.

Om een eerste invulling te geven aan het streven van het bestuur om als IC te verbinden, te inspireren en kennis te delen, werd op 13 februari tijdens het ABNAM-RO WTT een inspiratiesessie georganiseerd met de voormalige nummer 1 van de wereld, **Kim Clijsters**. In een tweegesprek met Marcella Mesker belichtte de spontane Belgische haar zienswijze op tennis, haar fantastische loopbaan en het doel en de opzet van haar eigen tennisschool.

Op 13 juni maakten een 10-tal IC-(st)ers gebruik van de uitnodiging van de KNLTB om een bezoek te brengen aan de **Libema Open Grass Court Championships** in Rosmalen.

Na ruim 10 jaar was het **Dutch Open** dit jaar weer terug in Amersfoort; deze ATP Challenger vond plaats bij tennisvereniging ALTA. Op 18 juli bezocht een bestuursdelegatie de Challenger waar zij zeer gastvrij werden ontvangen door toernooidirecteur en IC-lid Tom Nijssen, die ons verzekerde dat bij volgende edities van de Dutch Open alle IC-leden van harte welkom zijn.

v.l.n.r. Wouter Fok, Louk Sanders, Fried Schmitz, Tom Nijssen, Judith Warringa en Hans Adama van Scheltema.

IC-Golf en -Clubdag op 4 oktober op de Eindhovensche. Voor velen was de dag weer een hoogtepunt van het jaar. De inmiddels tot Algemeen Directeur van Feyenoord benoemde Mark Koevers reikte de prijzen uit op de voor hem bekende humorvolle wijze als gepassioneerd IC'er, en dit keer ook als trotse IC winnaar van de Henk van Riemsdijk Cup met de beste bruto score.

Sjeng Schalken erelid van de IC van Nederland

Op de IC-Golf en -Clubdag is Sjeng Schalken benoemd tot Erelid van de IC van Nederland vanwege zijn fantastische tenniscarrière die tot plek 11 reikte op de wereldranglijst. Hij won maar liefst 9 ATP toernooien.

Hoogtepunten 2019

Frits Don in de Hall of Fame van de KNLTB

Op het trainerscongres van de KNLTB op 11 oktober is Frits Don in het zonnetje gezet door de KNLTB. Na zijn workshop “Holistische kijk op mentale weerbaarheid” tijdens het congres werd hij gesommeerd nog even te blijven staan. De KNLTB reikte hem daarna de onderscheiding uit voor zijn verdiensten voor de tennissport. Zijn positieve houding en passie voor tennis heeft Frits zijn hele leven aan velen tennissers overgedragen.

Richard Krajicek ontvangt Carrière prijs

Ons erelid Richard Krajicek heeft tijdens het Sportgala de 2019 Fanny Blankers-Koen Carrièreprijs ontvangen. Richard, die in 1996 Wimbledon op zijn naam schreef, ontving in de AFAS Live uit handen van Marianne Timmer de bijbehorende plaquette

Marcella Mesker ontvangt Oeuvre prijs

Marcella Mesker ontving de Oeuvreprijs tijdens het Haags sportgala 2019 in het AFAS Circustheater vanwege haar langjarige grote inzet voor sport in Den Haag.

Michiel Schapers travelling coach KNLTB

Ons Buitengewoon lid van verdienste en oud IC voorzitter Michiel Schapers is door de KNLTB aangetrokken als travelling coach, per 1 januari 2020. Michiel is enthousiast over deze aanstelling. De kennis en ervaring die Michiel heeft opgebouwd in zijn functies als toptennis coach en trainer in de afgelopen jaren zijn enorm. Zijn aanstelling zal het Nederlandse tennis zeker ten goede komen.

Kiki Bertens en Wesley Koolhof krijgen awards voor hun prestaties in 2019

In het nieuwe NTC van de KNLTB in Amstelveen zijn op 12 december 2019 de KNLTB tennis Awards uitgereikt aan Kiki Bertens en Wesley Koolhof.

Tevens ontving Kiki Bertens daar de IC Holland Award 2019 uit handen van onze voorzitter en oud Fed Cup speelster Judith Ambags-Warringa.

Dutch IC-Cup

Deze beker kan eenmaal per jaar door het Bestuur worden toegekend aan het IC lid dat zich in het voorbije jaar/de voorbije jaren heeft onderscheiden door bijzondere verdiensten en/of uitzonderlijke prestaties (in IC verband).

1970 Peter Scholtz
 1971 Piet Veentjer
 1972 Evert Schneider
 1973 Jan Hordijk
 1974 Ivo Rinkel
 1975 Piet van Eijdsen
 1976 Marian Laudin
 1977 Rolf Thung
 1978 Wouter Fok
 1979 Michiel Schapers
 1980 Nick Fleury
 1981 Jaap Arends
 1982 Wim Stoop
 1983 Louk Sanders
 1984 René Heffels
 1985 –
 1986 Frits Don
 1987 Tom Nijssen
 1988 Mark Koevermans
 1989 Paul Haarhuis
 1990 Stanley Franker
 1991 Tom Okker
 1992 –
 1993 Jacco Eltingh
 1994 Brenda Schultz-McCarthy
 1995 Henk Goris
 1996 Hans van der Weg
 1997 Karin van Essen-Moos
 1998 Hans Adama van Scheltema
 1999 Hendrik Jan Davids
 2000 Ab Kloezen
 2001 Just Barth
 2002 –
 2003 –
 2004 Hans Adama van Scheltema
 2005 Jan Siemerink
 2006 Ada de Laive-Bakker/Theo Bollerman
 2007 Nora Blom
 2008 Rolf Thung
 2009 Robin Haase
 2010 Jaap Arends
 2011 Raemon Sluiter
 2012 Martin Koek
 2013 Peter Scholtz
 2014 Tjerk Bogtstra
 2015 Marijke Jansen
 2016 Johan Vekemans
 2017 Anja Ybema-Lepoutre
 2018 –
 2019 Rob Kuijpers

Henk van Riemsdijk Cup

Deze beker wordt jaarlijks op de IC golfdag uitgereikt aan het IC lid met de beste brute strokeplay score.

1983 Willem Maris
 1984 Hans van Dalsum
 1985 Rolf Thung
 1986 Hans van Swol
 1987 Wim Breukink
 1988 Jan Beukers
 1989 Rolf Thung
 1990 Rob Kuijpers
 1991 Trudy Hoolboom- Groenman
 1992 Ada de Laive-Bakker
 1993 Rolf Thung
 1994 Tom Okker
 1995 Peter Scholtz
 1996 Ab Kloezen
 1997 Maarten Keunen
 1998 Just Barth
 1999 Evert Schneider
 2000 Peter Soeters
 2001 Stephen Noteboom
 2002 Jan Beukers
 2003 Marcella Mesker
 2004 Tine Zwaan
 2005 Wouter Fok
 2006 Henk Goris
 2007 Stephen Noteboom
 2008 Trudy Hoolboom-Groenman
 2009 Tine Zwaan
 2010 Hester Witvoet
 2011 Betty Stöve
 2012 Tom Okker
 2013 Trudy Hoolboom-Groenman
 2014 Johan Vekemans
 2015 Tom Nijssen
 2016 Tom Okker
 2017 Betty Stöve
 2018 Tom Nijssen
 2019 Mark Koevermans

IC-Centenary Awards

Deze oeuvrepreizen zijn door het Bestuur toegekend tijdens een op 23 december 1999 speciaal daartoe gehouden bijeenkomst voor IC leden en gasten bij gelegenheid van de millenium- wissel.

Kea Bouman
 Jacco Eltingh
 Paul Haarhuis
 Richard Krajicek
 Tom Okker
 Betty Stöve
 Henk Timmer

IC-Holland Award

Zo mogelijk jaarlijks kent de IC van Nederland een ereprijs toe aan die Nederlandse speelster(s) of speler(s), die zich in het achterliggende kalenderjaar op de meest positieve wijze heeft (hebben) onderscheiden, zowel wat betreft tennisprestaties als voor wat betreft het “ambassadeurschap” van het Nederlandse tennis. Het initiatief tot toekenning van deze ereprijs is genomen door het ons in 2001 ontvallen Erelid Hans van de Weg.

1993 Jacco Eltingh/Paul Haarhuis
 1994 Jacco Eltingh
 1995 Brenda Schultz-McCarthy
 1996 Richard Krajicek
 1997 Fed Cup Team: Manon Bollegraf, Kristie Boogert, Miriam Oremans, Brenda Schultz-McCarthy, Caroline Vis
 1998 Jacco Eltingh/Paul Haarhuis
 1999 Manon Bollegraf
 2000 Kristie Boogert/Miriam Oremans
 2001 Sjeng Schalken
 2002 Jan Siemerink
 2003 Martin Verkerk
 2004 –
 2005 Michaëlla Krajicek
 2006 –
 2007 Robin Haase
 2008 –
 2009 Thiemo de Bakker
 2010 Esther Vergeer
 2011 Robin Haase
 2012 Kiki Bertens
 2013 Robin Haase
 2014 Jean-Julien Rojer
 2015 Jean-Julien Rojer
 2016 Kiki Bertens
 2017 Robin Haase
 2018 –
 2019 Kiki Bertens, Raemon Sluiter

Peter Scholtz Schaal

Deze schaal is in 2015 door ons Erelid Mark Koevermans ter beschikking gesteld in gedachtenis van ons in dat jaar overleden lid Peter Scholtz. De schaal wordt jaarlijks op de IC golfdag aan een IC lid uitgereikt door Marianne Scholtz

2015 Anja Ybema - Lepoutre
 2016 Rob Kuijpers
 2017 Trudy Hoolboom-Groenman
 2018 Ada de Laive-Bakker
 2019 Martin Koek

Prominente buitenlandse leden van de **Internationale Lawn Tennis Club** van Nederland

Australië

Ken Rosewall (1934)

8 Grand Slam titels

John Newcombe (1944)

7 Grand Slam titels

Duitsland

Wilhelm Bungert (1939)

finale Wimbledon

Kroatië

Nicola Pilic (1939)

finale Roland Garros

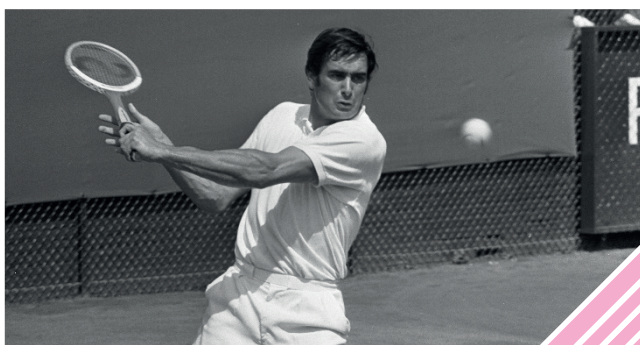
Roemenië

Ilie Nastase (1946)
2 Grand Slam titels

Verenigd Koninkrijk

Roger Taylor (1941)
halve finale Wimbledon

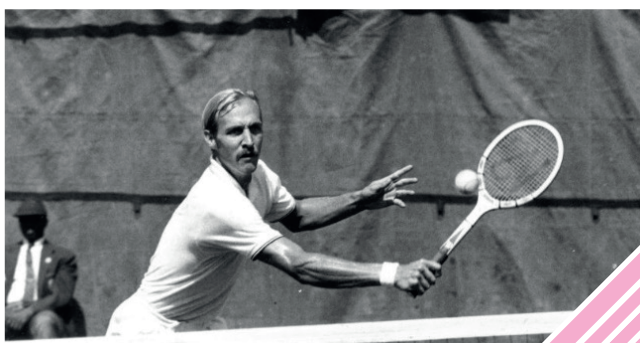

Verenigde Staten

Tony Trabert (1930)
5 Grand Slam titels

Stan Smith (1946)
2 Grand Slam titels

Zweden

Björn Borg (1956)
11 Grand Slam titels

